

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-242/2015

**Priština,
3. maj 2018.**

U postupku:

M Sh
ul. J D bb
O

žalilac

protiv:

B Đ
O L
8 B
C G

tuženi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu: Beshir Islami, predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Ragip Namani, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/240/2014 od 30. aprila 2014. (spisi predmeta zavedeni u KAI pod brojem KPA17623), nakon zasedanja održanog dana 3. maja 2018, donosi sledeće:

PRESUDA

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je podneo M Sh na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/240/2014 od 30. aprila 2014, a u delu koji se tiče zahteva KPA17623.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/C/240/2014 od 30. aprila 2014, a u delu koji se tiče zahteva KPA17623.

Istorijat postupka i činjenično stanje

1. Dana 1. decembra 2006, B Đ (u daljem tekstu: tuženi), je podneo zahtev tražeći potvrđivanje imovinskog prava nad poslovnim prostorom izgrađenim na parceli br. 1355/9, površine 23 metara kvadratnih, koji se nalazi u ul. Miladina Popovića, opština Orahovac (u daljem tekstu: predmetna imovina). On navodi da je predmetna imovina zauzeta i da je posed nad istom izgubio usled oružanog sukoba iz 1998/99, navodeći 12. jun 1999. kao datum gubitka.
2. U prilog svome zahtevu, tuženi je dostavio sledeću dokumentaciju KAI:
 - posedovni list br. 2630 iz Direkcije za geodeziju Opštine Orahovac od 13. aprila 1984,
 - rešenje br. 463-47 iz Mesne zajednice Skupštine opštine Orahovac od 28. oktobra 1983, kojim je odobren zahtev M Đ i dodeljena mu je društvena imovina (katastarska parcela br. 1355/9 površine 4.81 ha);
 - primerak plana iz Opštinske kancelarije za geodeziju i katastar u Orahovcu od 13. aprila 2004;
 - poravnanje za podelu imovine zaključeno dana 1. juna 2008. i overeno na Opštinskom sudu u Orahovcu, kojim je M Đ (vlasnik), podelio imovinu među sinovima: B, Ž i N Đ;
 - punomoćje Ov.Br.10311/08 overeno na Petom opštinskom sudu u Beogradu dana 28. marta 2008; kojim je N Đ (brat tuženog i jedan od suvlasnika) ovlastio tuženog da uđe u posed imovine;
 - rešenje o nasleđivanju O.br.25/2008 od 14. aprila 2008. sa Opštinskog suda u Orahovcu. Prema tom rešenju, tuženi i njegova braća su nasledili imovinu od pokojnog oca, uključujući i parcelu br. 1355/9, i svako od njih je dobio idealni deo od 1/3 predmetne imovine;
 - rešenje br. 369 iz Ministarstva za javne službe, Direkcija za katastar u Orahovcu od 10. juna 2008, kojim se odobrava prenos parcele br. 1355/9.
3. Izvršni sekretarijat je pozitivno verifikovao navedene dokumente, osim rešenja br. 463-47 koje nije pronađeno u arhivi Opštine Orahovac.

4. M Sh je osporio zahtev (u daljem tekstu; žalilac) i tvrdi da ima zakonsko pravo na predmetnu imovinu. Žalilac je naveo da je ova imovina pripadala njegovom dedi, ali je ekspropisana 1954. Dana 3. avgusta 2010, potpisao je obaveštenje o učešću.
5. U prilog svojim navodima, žalilac je podneo i sledeće:
 - rešenje br. 463-47 iz Saveta mesnih zajednica Skupštine Opštine Orahovac od 28. oktobra 1983;
 - rešenje br. 10-133/84 od 2. oktobra 1984. iz Direkcije za imovinsko-pravne poslove Skupštine opštine Orahovac, kojim je M Đ (otac tuženog) naloženo da bez odlaganja povuče odgovarajuće granice parcele br. 1355/9.
6. Izvršni sekretarijat je pozitivno verifikovao navedene dokumente, osim rešenja br. 463-47, koje nije pronađeno u arhivi Opštine Orahovac.
7. Fizička identifikacija zahteva je obavljena dana 7. marta 2007. po osnovu GSP koordinata, ortofotografskog i katastarskog plana. Utvrđeno je da je predmetna imovina restoran koji su zauzeli V i B B, koji su naveli da ne potražuju zakonska prava nad predmetnom imovinom.
8. U odluci KPCC/D/R/213/2012 od 21. avgusta 2013, Komisija za imovinske zahteve Kosova (KIZK) je usvojila zahtev tuženog. Prema odluci, tuženi je vlasnik 1/3 predmetne imovine i ima pravo poseda nad imovinom.
9. Odluka KIZK je uručena žaliovcu dana 15. januara 2015, a on je podneo žalbu dana 6. februara 2015.
10. Žalba je uručena tuženom dana 7. oktobra 2015.

Navodi strana u postupku

Navodi žalioaca

11. Žalilac navodi da ima imovinsko pravo nad katastarskom parcelom br. 1355/9 i podneo je tužbu br. 294/2011 Opštinskom sudu u Orahovcu. On navodi da je Opština Orahovac dodelila ocu tužioca pravo na trajno korišćenje imovine bez mogućnosti otuđenja imovine, ali je otac tuženog zloupotrebio to pravo i uzurpirao društvenu imovinu koja se graničila sa predmetnom imovinom. Žalilac dalje tvrdi da je pravi vlasnik predmetne imovine Opština Orahovac.

Navodi tuženog

12. Tuženi navodi da je predmetna imovina bila u vlasništvu njegovog oca po osnovu rešenja br. 463-47 i posedovnog lista br. 2630. Tuženi je stekao pravo suvlasništva po osnovu rešenja o nasleđivanju, odakle se vidi da je imovinsko pravo nad imovinom preneto sa oca tuženog na njegovu braću i njega samog. Što se tiče navoda žalioaca da je otac tuženog uzurpirao deo druge parcele, on objašnjava da je odluka KIZK potvrdila imovinsko pravo nad predmetnom imovinom, a ne nad drugom parcelom. Iz navedenih razloga, on traži od Vrhovnog suda da odbije žalbu koju je podneo of M Sh kao neosnovanu.

Pravno obrazloženje

Meritum

13. Nakon razmatranja spisa predmeta i navoda strana u postupku, vrhovni sud nije utvrdio da je došlo do značajne povrede ili pogrešne primene materijalnog ili procesnog prava, niti da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno.
14. Posedovni list br. 2630 pokazuje da je otac tuženog bio priznat i upisan kao zakoniti vlasnik predmetne imovine. Pored toga, prenos imovinskog prava nad imovinom na tuženog je propisno obavljen, shodno rešenju o nasleđivanju koje je pozitivno verifikovano. Vrhovni sud zaključuje da utvrđene činjenice i dokazi koje je dostavio tuženi potvrđuju da je on zakoniti vlasnik predmetne imovine.
15. Navod žalioaca da je njegov deda bio vlasnik imovine koja je eksproprisana 1954. nema uticaja na odluku KIZK.
16. Žalilac nije predočio validne pravne faktore ili dokaze kako bi dokazao da je odluka KIZK neosnovana.
17. Vrhovni sud zaključuje da je KIZK donela ispravnu odluku i to po osnovu propisnog postupka. Shodno tome, nije bilo povrede materijalnog prava, niti nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Vrhovni sud zaključuje da je žalba neosnovana i potvrđuje osporenu odluku. Žalilac nije predočio pravno-validne činjenice da dokaže da je odluka KIZK neosnovana. Stavovi 25-28 odluke KIZK navode da je tuženi dokazao da je suvlasnik predmetne imovine. KIZK je priznala tuženom pravo suvlasništva, ali nije izdala dodatni nalog zbog toga što se predmetna imovina koristi kao restoran uz saglasnost tuženog.
18. Shodno navedenom i shodno odredbama člana 12.2 Zakona br. 03/L-079 i člana 195, stav d Zakona o parnično postupku, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može da se ospori redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Beshir Islami, predsednik veća

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Ragip Namani, sudija

Bjorn Olof Brautigam, zapisničar EULEX-a